

5) Ἀθανάσιος (1222—1240) «τοῦ Γερμανοῦ κοσμοῦντος τοῦ Πατρῆ. θρόνου ὁ Ἀθανάσιος ὁ Ἐπίσκοπος Μεθώνης ἐρωτηθεὶς ἔγραψεν ἀποκρίσεις πρὸς Ἰωάννην Μητροπολ. Νάυπακτου λύων ζητήματα τινὰ περὶ γάμου καὶ περὶ τινων λατινικῶν καινοτομιῶν (Δημητρ. ὀρθοδ. Ἑλλ. 44—45 Πατρῆ. Πίνακες Γεδεῶν 386.

6) Νικόλαος Μαλοτέρης (1311) ἐπὶ πατριαρχείας Νήφωνος, βιβλιογράφος ἐκ Λακεδαιμόνος καταγόμενος (Κεραμ. Παπαδοπ. Ἱερ. Βιβλ. Τ. Β' σελ. 16).

7) Ἀντώνιος (1360) ἐπὶ πατριαρχείας Καλλίστου Α' τὸ δεύτερον πατριαρχεῦσαντος. Ἦκμασε κατὰ τοὺς χρόνους Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Γέροντος. Οὗτος ἐπροστάτευσε τοὺς Χριστιανοὺς Ἑλληνας οἵτινες ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν¹.

8) Γεώργιος (1361) ἐπὶ πατριαρχείας Καλλίστου Α' τὸ δεύτερον.

9) Μιχαὴλ (1364) ἐπὶ πατριαρχείας Φιλοθέου (Rouqueville voyage de la Grèce, τόμος 6, σελ. 67).

10) Καλόγητος, ἐπὶ πατριαρχείας Νείλου τοῦ ἐπονομαζομένου Κεραμείως (1380).

11) Νήφων (1397) ἐπὶ πατριαρχείας Ἀντωνίου «συνοπτικὴ διάγνωσις ὑπὲρ ἀνενοχλήσεως τοῦ ἐπισκόπου Μεθώνης κύρ Νήφων Μανδολᾶς ἠνοχλεῖτο παρὰ τοῦ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Ἰγνατίου. Ὁ Νήφων κατηγορήθη ὑπὸ δύο ἱερομονάχων τῆς ἐνορίας του Ἰακώβου καὶ Κωνσταντίνου εἰς τὸν πατριάρχην, ὅτι ἐξώδευσεν εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν φλωρία 800, ἵνα ἀποσπάσῃ τὴν ἐπισκοπὴν του ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν. Ὁ πατριάρχης Ἀντώνιος μὴ θέλων νὰ ἐπιληφθῇ τῆς υποθέσεως ταύτης ἀνηκούσης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπολίτου τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, ἐπειδὴ οὗτος ἐστερεῖτο τοῦ πρὸς δίκην ἀρχιερέως ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκόπων ἧτοι 12, ἐνετείλατο κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1393 τοῖς μητροπολίταις Μονεμβασίας,

¹ Κ. Παπαρρηγοπούλου, Ἑλληνικὴ ἱστορία, τόμ. ε' σελ. 280.

Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Λακεδαιμονίαις μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων νὰ ἀνακρίνωσι τὴν ὑπόθεσιν. Οὗτοι κατεψήφισαντο τοῦ Μεθώνης Νήφωνος ἀργίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι προέβησαν ἐπέκεινα τῆς ἐντολῆς αὐτῶν, ὁ πατριάρχης τῆ 8 Δεκεμβρίου τοῦ 1394 ἀπήλαξεν αὐτὸν τῆς ἀργίας, ἐὰν «ἐντὸς ἐνικυτοῦ σπουδάζῃ τὰ κατ' αὐτοῦ λαληθέντα ἀποδώσασθαι»¹.

Δευτέρα κατηγορία, ὅτι ἐχειροτόνησε τὸν Ὀρδοβελῆν δίγαμον ὄντα· τρίτη κατηγορία, τὸν Πέτρον μαθητὴν τὸν Καππαδόκην, ὃν μοιχεύσαντα, πορνεύσαντα καὶ κλέψαντα ἐχειροτόνησεν ἱερέα· τέταρτη κατηγορία, τὸν Παπᾶ Μωσῆ, ὃν ἀνάξιον ὄντα ἱέρωσε, καὶ τέλος τὸν παπᾶ Μονόφθαλμον ὃν ἱέρωσεν ἀναξίως «ποιήσαντα παιδία μετὰ τῆς Γαϊδουρούς»².

13) Ἰωάννης Ἀσάνης (1507) ἐπὶ πατριαρχείας Ματθαίου τοῦ Α'.³

13) Ἰωσήφ, ἐπὶ πατριαρχείας Διονυσίου Μάμου. Ἦκμασε κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ σύνοδον. «Τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μεθώνης ἀπολογίᾳ πρὸς τὸ γραμματίον Κύρ Μάρκου Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου, ἐνῶ ἐκτίθεται τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, ἣν εἶχε πρὸ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἀγίας οἰκουμενικῆς συνόδου»⁴.

14) Ἀνθίμος ἐπὶ πατριαρχείας Γρηγορίου τοῦ ἐπωνυμουμένου Μελισσηνοῦ, Κρητὸς τὴν πατρίδα (1450).

15) Θεοφάνης ἤκμασε κατὰ τὰ μέσα τοῦ XVII αἰῶνος⁵.

16) Παρθένιος Ψωμάς, ἐπὶ πατριαρχείας Ἰωάσαφ τοῦ Β' (1556) ἐκ Σιτσόβης τοῦ δήμου Ἀλαγονίας ἔλκων τὸ γένος, κτίτωρ τῆς Μονῆς Σιδερόπορτας, ὡς ὁ ἴδιος εἰς τὸν κώδικα τὸν εὕρισκόμενον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου (2029) ἀνα-

¹ Miklosich et Müttler, Acta et Diplomata τόμ. Β'. σελ. 135, 170, 174 καὶ 210.

² Ὁ μὲν Γεδεῶν εἰς τοὺς «πατριαρχικοὺς πίνακας» τὸν καλεῖ Τρύφωνα ἢ δὲ Miklosich Νήφωνα.

³ Τσιτσέλη, Κεφαλληνιακὰ Σύμμικτα, σελ. 31.

⁴ Rouqueville, voyage de la Grèce Τόμ. 6, σελ. 67.

⁵ Λέων, Ἀλάτιος. Libr 3 § 11.